

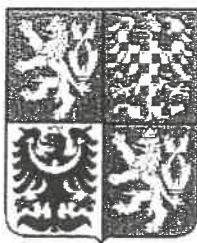
Vypraveno

dne 18. 9. 2017

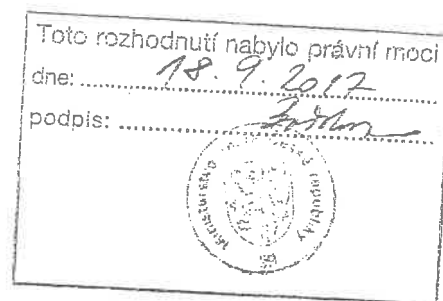
PRÍLOHA

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0820r

Milan Chovanec
ministr vnitra

Č. j. MV-61679-3/SO-2017

Praha - 1. 09. 2017
Počet listů: 6

Účastnice řízení:

Paní

st. přísl. Ruská federace
bytem: F

adresa pro doručování:

ROZHODNUTÍ

Ministr vnitra jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), po projednání v rozkladové komisi ministra vnitra, **rozhodl o rozkladu, který podala paní**

ich, nar. , st. přísl. Ruská federace, bytem

adresa pro doručování: F

(dále jen „účastnice řízení“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 22. 12. 2016, č. j. VS-3740/835.3/2-2015, jímž nebylo podle ustanovení § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“),

takto:

rozklad účastnice řízení proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 22. 12. 2016, č. j. VS-3740/835.3/2-2015, se podle § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu

zamítá.

ODŮVODNĚNÍ

Dne 18. 5. 2015 podala účastnice řízení u Úřadu městské části Praha 9 podle § 17 zákona o státním občanství České republiky žádost, která byla správnímu orgánu I. stupně postoupena dne 17. 7. 2015. Účastnice řízení je od ledna roku 2009 vdaná, manžel, st. přísl. Běloruská republika, o udělení státního občanství České republiky nežadává. Z manželství se děti nenarodily (v rozkladu ze dne 24. 2. 2017 účastnice řízení uvedla, že se s manželem nyní rozešli). Do České republiky účastnice řízení přicestovala s rodiči v roce 1997, trvalý pobyt zde má povolen od 25. 3. 2008.

Správní orgán I. stupně předložené doklady k žádosti vyhodnotil jako nedostatečné, a proto přípisem ze dne 15. 9. 2016 vyzval účastnici řízení k předložení dokladů, prokazujících zdroje finančních prostředků, sloužících k zajištění jejích životních potřeb za období od května roku 2012 do května roku 2015. Účastnice řízení byla rovněž informována o zahájení řízení o své žádosti a dostalo se jí poučení nejen o jejích právech, ale i o následcích, pokud požadované doklady nepředloží, či nepožádá o prodloužení lhůty k jejich předložení. Přípisem ze dne 16. 11. 2016 si správní orgán I. stupně vyžádal informace o účastnici řízení u Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky.

Účastnice řízení k výši a zdrojům svých příjmů za relevantní období doložila smlouvu o výkonu funkce jednatele sjednanou s obchodní společností s.r.o. dne 10. 6. 2009, pracovní smlouvu sjednanou s obchodní společností s.r.o. dne 1. 11. 2014, prohlášení o finančních prostředcích, dle kterého jí v období od května 2012 do roku 2015 podporoval otec a rodina manžela, která žije v Běloruské republice, potvrzení Krajské pobočky Úřadu práce České republiky v Praze, dle které není adresátem dávek státní sociální podpory a přiznání k dani z příjmů právnických osob za období let 2012 - 2015.

Po posouzení z hlediska splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky uvedených v § 13 a § 14 zákona o státním občanství České republiky, správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že předložené doklady nejsou autentické a účastnice řízení výši a zdroje svých příjmů v rozhodném období od 18. 5. 2012 do 17. 5. 2015 věrohodně neprokázala.

Účastnice řízení proto nespĺňuje podmínky stanovené v § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky, dle kterého *„Státní občanství České republiky lze udělit žadateli, který prokáže výši a zdroj svých příjmů, popřípadě splnění oznamovací povinnosti při přeshraničním převozu nebo bezhotovostní převod finančních prostředků z ciziny, a že ze svých příjmů v deklarované výši odvádí daň, pokud podle jiného právního předpisu tuto povinnost neplní jiná osoba. Skutečnosti dle předchozí věty je žadatel povinen prokázat za období posledních 3 let předcházejících dni podání žádosti. Tuto podmínku nemusí splnit žadatel, který je ke dni podání žádosti mladší 18 let“.*

Správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí dále uvedl, že nespĺnění podmínky podle § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky je přitom neprominutelnou podmínkou. Pokud tedy účastnice řízení hodnověrným způsobem neprokázala zdroje svých příjmů v rozhodném období, nelze jí státní občanství České republiky udělit.

Rozhodnutí ze dne 22. 12. 2016 č. j. VS-3740/835.3/2-2015, bylo účastnici řízení doručeno dne 9. 2. 2017. Dne 24. 2. 2017 podala včasný rozklad.

V podaném rozkladu účastnice řízení uvádí, že je státní občankou Ruské federace, její biologický otec zemřel v roce 1988. Ke svému zaměstnání uvádí, že společně se svým

manželem, se kterým se nyní rozešla, založili obchodní společnost ABDAB s.r.o., zkoušeli různé projekty, nicméně ani jeden z nich úspěšně nedokončili a rovněž několikrát měnili sídlo obchodní společnosti. Účastnice řízení dále uvedla, že ji podporuje manžel její matky, se kterým matka uzavřela manželství, když účastníci řízení byly cca 4 roky. Jedná se o úspěšného podnikatele, který podniká v různých státech, jeho společnost vyrábí nápojové automaty a prodává je po celém světě. Účastnice řízení rovněž uvedla, že její manžel nebyl zaměstnaný, podporovali je buď jeho rodiče, nebo rodina účastnice řízení. Manžel účastnice řízení se vrátil do Běloruské republiky, kde provozuje menší podnik a občas účastníci řízení zašle finanční prostředky. Účastnice řízení je v současné době nezaměstnaná, pracuje nad svými projekty, které jsou v začátcích. Účastnice řízení se cítí být Češkou, chce žít v Praze, zde se rozvíjet a být přínosem pro stát. S ohledem na výše uvedené žádá ministra vnitra, aby rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil tak, že se její žádosti vyhovuje, případně věc vrátil k novému posouzení a rozhodnutí.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra.

Při posuzování rozkladu proti napadenému rozhodnutí ministr vnitra vycházel ze spisu vedeného správním orgánem I. stupně pod č. j. VS-3740/835.3/2-2015, a dále ze zákona o státním občanství České republiky. Ministr vnitra, jako odvolací orgán, přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu uvedeném v rozkladu, a zákonnost přezkoumal v celém rozsahu.

K námitkám účastnice řízení vzneseným v rámci podaného rozkladu ministr vnitra sděluje následující.

Na základě posouzení spisového materiálu ministr vnitra sdílí se správním orgánem I. stupně důvodné pochybnosti o věrohodnosti předložených dokladů k prokázání výše a zdroje příjmů účastnice řízení v rozhodném období od 18. 5. 2012 do 17. 5. 2015.

Jak správně uvedl správní orgán I. stupně, podle smlouvy o výkonu funkce jednatele v obchodní společnosti _____ s.r.o. příslušela účastnici řízení za výkon funkce měsíční odměna ve výši 2.499 Kč, což je částka, která nepochybně nemohla pokrýt životní náklady účastnice řízení. Na místě jsou i pochybnosti o pravosti pracovní smlouvy uzavřené mezi účastnicí řízení a obchodní společností _____ s. r. o., což je blíže rozvedeno na str. 6 napadeného rozhodnutí. Navíc nelze mít na základě doložených smluv sjednaných se společností _____ s.r.o. za prokázané, jaký příjem, tedy zda vůbec nějaký, jí plyne, neboť pracovní smlouva, resp. smlouva o výkonu funkce jednatele, je pouze právním titulem k výplatě sjednaného příjmu ze závislé činnosti, avšak skutečně vyplácený příjem neprokazuje. S ohledem na předchozí aktivity účastnice řízení nelze předpokládat, že by si účastnice řízení vytvořila dostatečné finanční rezervy, ze kterých by financovala období, kdy neměla žádný finanční příjem, případně tak nízký příjem, který sama uvádí.

Ministr vnitra dodává, že i pokud by účastnice řízení skutečně pracovala na základě pracovní smlouvy s obchodní společností _____ s. r. o., pak by tím prokázala své příjmy pouze od 1. 11. 2014, a nikoliv za období od května roku 2012 do října roku 2014. V takovém případě by účastnice řízení navíc porušovala předpisy na úseku sociálního zabezpečení, když z doložených dokladů lze mít za prokázané, že neprochází evidencí České správy sociálního zabezpečení a z titulu své funkce jednatele pojistné nehradí. Navíc účastnicí řízení deklarováný čistý měsíční příjem od listopadu roku 2014 (15.000 Kč), jen nepatrně

přesahuje částku, kterou vynakládá na nájemné a poplatky spojené s bydlením, které činí 13.900 Kč uvedené v nájemní smlouvě sjednané s obchodní společností s.r.o. dne 1. 12. 2014. Podle ministra vnitra není zřejmé, z jakých finančních zdrojů by účastnice řízení hradila své ostatní životní náklady (jídlo, ošacení atd.), když její manžel, jak sama uvedla v dotazníku k žádosti, je aktuálně nezaměstnaný. Až v podaném rozkladu účastnice řízení upřesnila, že „její manžel nikdy nebyl pořádně zaměstnaný“ a že po celou dobu byla finančně závislá na svém nevlastním otci panu Jazovskich. Nicméně ani tuto skutečnost nijak věrohodně v průběhu řízení nedoložila. Podle výše citovaného § 14 odst. 7 „státní občanství České republiky lze udělit žadateli, který prokáže výši a zdroje svých příjmů...“. Je zřejmé, že ke splnění uvedené podmínky pouhé konstatování, že v rozhodném období zajišťovala své životní potřeby a náklady z úspor z přechodných let a za pomoci rodinných příslušníků, nestačí. Účastnice řízení musí prokázat věrohodnými listinnými důkazy tvrzenou výši a zdroje příjmů, které v podané žádosti uvádí.

Podle § 82 odst. 4 správního řádu „K novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním“.

Ze spisového materiálu je prokázáno, že účastnice řízení byla podle § 45 odst. 2 správního řádu v průběhu správního řízení správním orgánem I. stupně vyzvána k odstranění nedostatků podané žádosti, kromě jiného k doložení dokladů prokazujících zdroje jejích finančních příjmů, pokud byla v rozhodném období posledních 3 let předcházejících dni podání žádosti finančně podporována jinou osobou, což neučinila. Jak je uvedeno výše, účastnice řízení tak neučinila ani s podaným rozkladem, v němž pouze upřesňuje, že ji téměř po celou dobu pobytu finančně podporoval manžel její matky, který podniká v oblasti nápojových automatů a také rodina jejího manžela což nemůže s ohledem na způsob předávání finančních prostředků doložit. Uvedené tvrzení není novou skutečností v řízení, kterou odvolatelka nemohla správnímu orgánu I. stupně sdělit a doložit do vydání rozhodnutí a z tohoto důvodu k němu nelze přihlídnout ve smyslu uvedeného § 82 odst. 4 správního řádu a navíc účastnice řízení tvrzenou podporu opět nijak nedoložila.

Ministr vnitra připomíná, že řízení o žádosti o udělení státního občanství České republiky je řízením o žádosti dle § 44 a násl. správního řádu a neřídí se zásadou vyšetřovací. Je tak na účastnici řízení, aby správnímu orgánu poskytla součinnost a předložila veškeré skutečnosti a důkazy na podporu podané žádosti. Pokud zůstala v rámci vedeného řízení nečinná a ani na výzvu správního orgánu zjištěné nedostatky neodstranila, nemůže neúspěch v řízení přičítat k tíži správního orgánu I. stupně. K tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 5 As 7/2011-48 ze dne 7. dubna 2011, dle kterého „Ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu tedy na řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, nedopadá; uplatní se však typicky u řízení zahajovaných na návrh, tedy řízení o žádosti. V nich je koncentrace řízení plně na místě: je totiž v zájmu žadatele, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil všechny potřebné doklady“.

Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že účastnice řízení se v podaném rozkladu nijak nevyjádřila k závěru správního orgánu I. stupně ohledně nevěrohodnosti předložených smluv, sjednaných s obchodní společností „...“ s.r.o., na základě kterých prokazovala vlastní příjem.

Ministr vnitra zároveň zdůrazňuje princip, nyní výslovně zakotvený v § 12 zákona o státním občanství České republiky, podle něhož na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, jak již dříve opakovaně v řadě rozhodnutí potvrdil Ústavní soud i Nejvyšší správní soud (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č. j. 3 As 32/2005-51, a navazující usnesení Ústavního soudu ze dne 17. 5. 2007, sp. zn. II. ÚS 624/06, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013-29). V případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ze zákona, ale na základě rozhodnutí orgánu státu, má tento stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě státní občanství udělí či nikoli. Jak ostatně vyplývá z usnesení Ústavního soudu ze dne 8. 3. 2000, sp. zn. IV. ÚS 586/99, každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou cizinci získat státní občanství s tím, že zde není žádného základního práva, které by stát mohl porušovat tím, že cizinci státní občanství neudělí. Pokud tedy není cizinci státní občanství České republiky uděleno, což mu negarantuje ani splnění zákonných podmínek pro jeho udělení, neporušuje tím orgán zastupující stát žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. To však není případ účastnice řízení, která podmínku stanovenou v § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky nesplnila, lépe řečeno, její splnění neprokázala.

Takový postup pak není v rozporu ani s Evropskou smlouvou o státním občanství vyhlášenou pod č. 76/2004 Sb. m. s. Z výše uvedeného vychází i ustálená judikatura současných správních soudů.

Dle § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu „Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, lze v řízení o rozkladu rozklad zamítnout.“

Ministr vnitra má za to, že správní orgán I. stupně postupoval ve správním řízení v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, když zjistil skutkový stav věci v rozsahu nezbytném pro vydání rozhodnutí. Rovněž podle § 68 odst. 3 správního řádu se řádně a přezkoumatelným způsobem vypořádal se vším, co vyšlo v řízení najevo.

S ohledem na výše uvedené ministr vnitra proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 5 správního řádu nelze odvolat.

Milan Chovanec

Rozdělovník:

2. Ministerstvo vnitra, odbor správní
3. Ministerstvo vnitra, odbor všeobecné správy